

Cap a la mobilització àmplia

L'anunci de convocatòria d'una convenció nacional —del Principat— oberta als sectors que la *jerga* política anomena *els independents* —i que giren entorn del món sindical, cultural, social, associatiu i comarcal, entre altres—, és la notícia de més contingut pràctic i de més incidència real en la política catalana dels propers mesos que ha sorgit del V Congrés del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE).

La màxima atracció del congrés socialista, l'havia protagonitzada, sens dubte, la qüestió del federalisme, recollida en la ponència marc i que esdevindrà l'aportació més espectacular del PSC al 31 congrés del PSOE, a celebrar el mes de gener. La proposta, que tant de paper ha omplert des que Josep M. Sala —secretari d'organització del PSC— la llancés l'estiu passat, parla en resum d'articular Espanya com un estat federal, aprofitant al màxim el contingut actual de la constitució.

Obiols, un polític apassionat

En el Congrés les tesis oficialistes s'han imposat, tant en l'aprovació de la ponència marc com en la de l'informe de gestió de la comissió executiva. Només hi ha hagut les discrepàncies de dos sectors, Esquerra Socialista i el petit nucli que envolta Josep M. Triginer —ex-líder de l'antiga federació catalana del PSOE—, que agrupen entre tots dos poc més del 10 per cent de la militància.

Avui, però, parlar d'oficialistes dintre el PSC és difícil, perquè en la comissió executiva del partit, la que marca la línia oficial, són presents la pràctica totalitat dels noms que sonen. Entre els seus components hi ha Raimon Obiols, Joan Raventós, Narcís Serra, Manuel Royes, Lluís Armet, Josep M. Sala, Jaume Sobrequés, Pasqual Maragall, Francesc Martí i Jusmet, Antoni Dalmau, Joaquim Nadal... tots ells reelegits en aquest V congrés. S'han incorporat a l'executiu l'ex-ministre Ernest Lluch i l'ex-candidata a l'alcaldia de Santa Coloma de Gramenet, Manuela de Madre. Han causat baixa l'eurodiputat Lluís M. de Puig i l'esmentat Triginer. Amb aquests canvis destacables i poc més, la nova comissió executiva del PSC ha quedat, si fa no fa, tal com era l'anti-

Diumenge passat va acabar el V Congrés del PSC, un congrés que, tot i amb el signe del federalisme, ha donat com a notícia de més incidència real l'anunci d'una convenció nacional oberta als sectors anomenats «independents».

Josep M. Pasqual

tituir Joan Raventós, que ocupava el càrrec i, amb la present, ja ha eixit reelegit en dues ocasions. Per a Obiols, aquest V congrés ha estat molt important. «Havien somiat un congrés així», ha dit. A diferència del IV congrés, celebrat pocs mesos després que el PSC perdés les darreres autonòmiques, el cinquè s'ha celebrat just uns mesos abans de les properes eleccions. Potser per això, Obiols no es pot estar de dir que «aquest és un bon moment per al PSC, però podem arribar a tenir mo-

ga. Aplega ministres i ex-ministres, alcaldes i ex-alcaldes de les principals capitals catalanes, presidents i ex-presidents de diputacions, diputats, regidors i també el delegat del govern de l'estat. Un tot encapçalat per Raimon Obiols, el primer secretari.

Precisament, els aplaudiments més entusiastes de tot el congrés socialista han estat per a Raimon Obiols. La seva paraula, la més esperada, tal com va ser anunciada en el discurs de cloenda, va fer alçar dempeus, aclamant-lo, quasi 700 delegats.

Obiols, des del juny del 83, és el primer secretari del PSC. Llavors va subs-

ments formidables, millors encara que aquest».

«No us creieu els polítics que diuen que se sacrifiquen per la política —afirmà Obiols el dia de la clausura— perquè la política és passió i és apassionant. Nosaltres, sense triumfalismes, hem fet un congrés amb passió, un congrés d'amistat del qual han sortit plantejaments innovadors i han sorgit idees».

Per una nova majoria parlamentària

Tal com apuntàvem a l'inici, Obiols ha anunciat la convocatòria d'una mena de convenció o assemblea nacional,

una operació molt en la línia del document aparegut les darreres setmanes en alguns mitjans informatius, signat per un bon grapat d'intel·lectuals de l'òrbita socialista amb el lema «Per una majoria de progrés». L'oferta socialista també és oberta a tots els sectors que estiguin per una nova majoria d'autogovern, és una invitació àmplia al diàleg, entre el partit majoritari de l'esquerra i els independents, sense deixar d'intentar tampoc l'aproximament amb les altres forces polítiques, en especial a Iniciativa per Catalunya i Esquerra Republicana. «Seria una actitud insensata —en paraules d'Obiols— que aquestes opcions polítiques —PSC, Iniciativa i ERC— lluitessin entre elles».

DOMÈNEC L'AMBERT

D'esquerra a dreta: Raventós, Obiols, Maragall i Sala.

fins a la primavera. El segon objectiu de la convenció és el de debatre amb amplitud, rigor i urgència, les grans línies mestres del programa electoral socialista, amb la recerca de punts de coincidència entre els diversos sectors que estiguin per la nova majoria d'autogovern.

L'avanç socialista

La ponència marc que es debatia al V Congrés comprenia tres aspectes principals. Un, de reflexió ideològica, una mena d'aportació al debat europeu sobre el present i el futur del socialisme. Un segon capítol, el de la «modernització de l'Espanya democràtica i autonòmica», que inclou la proposta del federalisme i una anàlisi de la política econòmica del govern. El tercer, el que parla de política catalana: «El PSC i la construcció d'un projecte progressista per a Catalunya». També hi havia un apartat de la ponència referent a estatuts i organització interna del partit, i que facilitarà mecanismes que permetin l'assistència als congressos dels corrents d'opinió i no només de les representacions territorials.

Al final, després de llargs i constructius —segons definició dels delegats— treballs en comissió i d'introduir algunes esmenes, la ponència marc va ser aprovada pel plenari sense vots en contra. El text final incorpora, també, la petició de reforma del Senat, per convertir-lo en cambra territorial. Tal com ha dit Josep Maria Sala, al PSC pot haver-hi discussions, però no hi ha baralles entre els diferents corrents d'opinió

El darrer dia del congrés van parlar, a més dels líders del PSC, alguns independents. Entre ells, Jordi Solé Tura i Oriol Martorell, ambdós signants del Manifest per a una majoria de progrés.

També va parlar Xavier Soto, primer secretari de les Joventuts Socialistes de Catalunya. «En una etapa en què el vent de l'esquerra torna a bufar amb força a Europa —va dir Soto—, nosaltres també celebrem un dia de victòria, perquè hem construït el primer partit de Catalunya».

L'estat de les relacions entre el Partit dels Socialistes i la UGT de Catalunya també és ostensiblement millor que l'existent entre el PSOE i el sindicat socialista. Justo Domínguez, —secretari general de la UGT de Catalunya— les qualifica de «respecte, independència i col·laboració sense reserves». El gran problema que envolta la UGT en aquests moments és, per a Domínguez, trobar un model de sindicalisme vàlid per al segle XXI, tot i que assegura que, passi el que passi, la UGT seguirà sent el sindicat socialista. De moment, la UGT de Catalunya donarà tot el suport que calgui a la proposta d'Obiols de formar un bloc de progrés, la punta de llança del qual hauria de ser el PSC. Un PSC que els ugetistes de Catalunya volen nacionalista en la mesura que hi càpiguen els catalans d'origen i els catalans d'adopció.

El V Congrés del Partit dels Socialistes de Catalunya va acabar diumenge, després de tres dies de llargues sessions de treball en comissió, en alguns casos fins ben entrada la nit. L'escenari central era situat al pavelló d'Itàlia de la Fira de Barcelona. Allí s'aplegaven els delegats dels 15.189 militants de les 283 agrupacions locals amb què avui compta el partit. D'ara endavant, i fins a les autonòmiques, el PSC es proposa mobilitzar un cor encara més ampli. Caldrà veure qui s'hi apuntarà i qui en portarà la batuta. □

Això no vol dir en absolut que hi hagi la possibilitat que el partit dels socialistes es presenti a les properes autonòmiques en coalició amb alguna altra força. El PSC és partidari d'anar a les eleccions tot sol. No obstant això, avança la seva voluntat expressa de negociar després de les eleccions una coalició de govern.

La convenció proposada per Obiols té en si dos grans objectius. Primer, el de la sensibilització social. La hipòtesi d'una nova majoria parlamentària, nacional i de progrés, no només és viva sinó que és necessària. Aquest és el missatge clar i contundent que Obiols es disposa a difondre arreu des d'ara